

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגאון רבי יעקב ב"ר אהרן שפּוֹרְטֵשׁ זצ"ל

הרה"ק רבי ליפא בהרה"ק ר' יצחק אייזיק סאפּרין זצ"ל

הגאון רבי יוסף דב בער הלוי ב"ר יצחק זאב סולובייצ'יק זצ"ל

הרה"ק רבי שמואל אליהו בהרה"ק ר' שאול ידידיה אלעזר טויב זצ"ל

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

משנתנו ממשיכה לעסוק בקרבנות שמביא המצורע לכפרתו.

וסמך שתי ידיו עליו - וקודם סמיכה היה
טעון תנופה, שאשם מצורע טעון תנופה
חי.

ואחד ביד - דכתיב (ויקרא י"ד) ולקח
הכהן ונתן על תנוך אוזן המיטה, מה
נתינה בעצמו של כהן, אף קבלה בעצמו
של כהן.

אינו צריך טבילה - שכבר טבל מבערב,
כדכתיב (שם) והיה ביום השביעי יגלח
וגו' וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים.
וחכמים אומרים, הואיל והיה עלול
לטומאה, שמא לא שמר עצמו בטהרה
כראוי ונטמא אחר שטבל, לפיכך צריך
טבילה אחרת מספק. והלכה כחכמים.

בא לו המצורע המיטהר **אצל האשם** אל הכבש שהקדיש לקרבן אשם, שעמד בפנים
העזרה, ליד שער ניקנור, **וסמך** המצורע **שתי ידיו עליו** על ראש הכבש, וקודם הסמיכה
היה טעון תנופה, **ושחטו** כהן או ישראל **וקבלו שני כהנים את דמו: אחד בפלי,**
ואחד ביד כמו שנאמר "ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אוזן המיטהר" ומכאן
למדו: מה נתינה נעשית דווקא ע"י כהן (היינו נתינת הדם באוזן המצורע), אף לקיחת הדם
מהאשם לצורך כך היא דווקא ע"י כהן. **זה שקבל בפלי, בא וזרקו על קיר המזבח**
כדין כל קרבן אשם שטעון שתי מתנות שהן ארבע. **זה שקבל את הדם ביד, בא לו אצל**
המצרע המיטהר שעמד בשער ניקנור. **והמצרע טבל בלשפת המצרעים** שבעזרת
נשים, שהיתה בקרן צפונית מערבית, **בא ועמד** לאחר הטבילה **בשער נקנור** שממנו
נכנסים מעזרת נשים לעזרת ישראל. **רבי יהודה אומר: לא היה צריך טבילה**
נוספת, לפי שכבר טבל בערב, כמו שנאמר "והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו... ורחץ את
בשרו במים וטהר". אולם חכמים סוברים שהואיל והמצורע היה רגיל בטומאה, לפיכך חוששים
שלא שמר עצמו בטהרה כראוי ונטמא לאחר שטבל, לכן צריך טבילה נוספת מספק. והלכה
כחכמים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ט'

רבינו עובדיה מברטנורא

הכניס ראשו - לפי שעזרת ישראל אין מחוסר כפורים נכנס לה, ודם האשם היה נפסל ביוצא אם יצא חוץ לעזרה, לפיכך היה המצורע עומד בשער ניקנור שהוא בין עזרת נשים לעזרת ישראל, ומכניס ראשו לתוך העזרה עד שנתנים המתנות על תנוך אזנו, ומכניס ידו ורגלו עד שיתן על בהונותיו.

תנוך - זה גדר האמצעי של אוזן.
רבי יהודה אומר וכו' - ואין הלכה כרבי יהודה.

אין לו טהרה עולמית - דבעינן כדכתיב בקרא. ודוקא שנקטעה אזנו או בהונותיו לאחר שהזקק לטהרה.

רבי אליעזר אומר נותן הוא על מקומו - דלא בעינן כדכתיב בקרא. ואין הלכה כרבי אליעזר. וכן אין הלכה כרבי שמעון דאמר אם נתן על של שמאל יצא.

הכניס המצורע המיטהר **ראשו** משער ניקנור ששם עמד לתוך עזרת ישראל, ולא נכנס כולו לעזרת ישראל לפי שמחוסר כפורים הוא, ואסור למחוסרי כפורים להיכנס לעזרה, ודם האשם נפסל כשהוא יוצא מחוץ לעזרה, לפיכך היה המצורע עומד בשער ניקנור ומכניס את ראשו בלבד לתוך העזרה, **ונתן** הכהן מן הדם שבידו **על תנוך אזנו** הימנית של המצורע, אח"כ היה מכניס את **ידו** לתוך העזרה, **ונתן** הכהן מן הדם **על בִּהּן** אגודל **ידו** הימנית, אח"כ הכניס המצורע את **רגלו** לתוך העזרה, **ונתן** הכהן מן הדם שבידו **על בִּהּן רגלו** הימנית של המצורע, כמו שנאמר "ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אוזן המיטהר הימנית ועל בוהן ידו הימנית ועל בוהן רגלו הימנית". **רבי יהודה** שחולק **אומר: שְׁלֹשֶׁתֶם הִיא מְכַנֵּס כְּאֶחָד** היינו שרבי יהודה סובר שלא היה מכניס איבר אחד אחרי השני, אלא היה מכניס את שלושתם יחד בבת אחת. אם **אין לו** למצורע **בִּהּן יד**, או אם אין לו **בִּהּן רגל**, או שאין לו **אזן ימנית** - **אין לו טהרה עולמית** לפי שצריך שיקויים כמו שכתוב בתורה, והמדובר שדווקא אם נקטעה אוזנו או בהונותיו לאחר שהזקק לטהרה*. **רבי אליעזר** שחולק **אומר: אם אין למצורע אוזן או בהונות נותן הוא על מקומו** היינו שנותן את הדם על המקומות שבהם היו אברים אלו לפני שנקטעו, שכן לדעת רבי אליעזר אין צורך שיקויים בו כפי הכתוב, אלא מה שאפשר לקיים יקיים. **רבי שמעון אומר: אם נתן על של שמאל** היינו שלדעת רבי שמעון אם נתן את הדם על אוזן או בהונות של צד שמאל במקום בצד ימין - **יצא** שאף רבי שמעון סובר כרבי אליעזר שאין צורך שיקויים בו כפי הכתוב בתורה, אלא שלדעתו עדיף לתת את הדם על בוהן שמאל (כדוגמא אך כך גם באוזן) מאשר על מקום בוהן ימין, לפי ששם אין בוהן כלל, והרי התורה אמרה 'בוהן'.

*שכן גם ההלכה במחוייב מיתה, שאם נקטעה ידם של העדים שהעידו עליו פטור הנידון, משום שנאמר "יד העדים תהיה בו בראשונה" (דברים יז, ז), כמבואר בגמרא סנהדרין (מה, ע"ב), ושם מבואר שדווקא אם נקטעה יד העדים לאחר שהעידו פטור הנידון, אבל אם היו גידמים מלכתחילה, חייב, לפי שזו היא יד שלהם, ולמדים משם שהוא הדין לעניין מצורע. אבל הרמב"ם (הלכות מחוסרי כפרה ה, א) כותב בלשון משנתנו ואינו מבדיל בין נקטעו קודם שזקק לטהרה או לא.